

REISVERSLAG NR 30 VAN FRED EN NELIE MET DE ALCEDO

De eerste dag in Brindisi gaan we op de fiets naar de 6 km verwijderde stad. De wind op zee is zo krachtig dat we een week verwaaid liggen in de jachthaven. Lokale mensen halen met een hark mosselen van de drijvers van de steiger. Nelia krijgt een

bak vol en wij hebben ook een harkje aan boord waar we op de Waddenzee kokkels mee uit het zand trekken. Dus lekker veel mossels gegeten.

We zitten dagen in een ronddraaiende krul van een lagedrukgebied dat zich

nauwelijks verplaatst. Resultaat dagenlang harde wind 7 Bft en de hele dag regen. De krul was ook te zien op het weerbericht van de NOS. Met de kachel aan maken we het gezellig in de kajuit, die vol hangt met nat wasgoed omdat de wasdroger in de haven kapot is. Lekker niks doen, voelt alsof we vakantie hebben.

Eindelijk neemt de wind wat af en we besluiten met Noordelijke wind 4-5 Bft naar Santa Maria di Leuca, 120 km naar het zuiden, te varen. Om bij daglicht aan te komen vertrekken we vannacht om 23.30, na eerst de dieseltank gevuld te hebben. Buitengaats valt de zee toch wel tegen en met alleen de fok gehesen moet de stuurautomaat zo hard werken dat we de motor ook moeten laten lopen voor de elektriciteitsvoorziening. De stuurautomaat is fantastisch, hij houdt het schip in de woelige zee beter op koers dan dat wij dat doen als we met de hand sturen en we kunnen lekker binnen zitten. Steeds houdt één van ons de wacht om te kijken of we nog op koers liggen en of er geen andere schepen in de buurt zijn. De ander kan dan drie uur proberen te slapen, wat niet meevalt in een slingerend schip met veel lawaai. Wacht lopen is nu extra belangrijk omdat onze boordlichten niet blijken te werken en we dus minder herkenbaar zijn voor andere schepen. Na een koerswijziging komt de wind recht vanachter en hoeft de stuurautomaat minder hard te werken, waardoor de

motor uit kan. We lopen nog steeds een vaart van ruim 5 kn met alleen de fok. Ook begint de zon te schijnen zodat de zonnepanelen weer stroom leveren.

Na een vermoeiende maar ook wel prachtige tocht met volle maan komen we na 13 uur aan in de haven van Santa Maria di Leuca. We vinden een gratis ligplaats aan een kade die vol ligt met verlaten en

leeggeroofde moderne zeiljachten. Het verhaal gaat dat de schepen in verband met mensensmokkel in beslag zijn genomen. Nu eerst de boordlichten zien te maken. De lampjes zijn kapot en de winkel waar ik ze kan kopen is zaterdagmiddag gesloten. Goede raad is duur, maar op de leeggeroofde schepen zitten boordlichten en zowaar het lukt me om er twee goede lampjes uit te halen. Probleem opgelost, we kunnen vannacht weer verder. Santa Maria di Leuca is de meest zuidoostelijke haven van Italië. Mussolini liet er een monumentale trap bouwen als ceremoniële toegangspoort tot Italië. Op deze voor de navigatie belangrijke kaap waar de Adriatische en Ionische zee samenkomen, staat de op één na hoogste

vuurtoren van Italië, die tot 102 m boven het zeeniveau uitsteekt.

De vuurtoren met links de trap.

Na wat slapen en een maaltijd aan boord gooien we om halféén 's ochtends los om de Golf van Tarento over te steken naar Crotone. Een tocht van 140 km over een open stuk zee dat bekend staat om zijn slechte weersomstandigheden. Omdat de weersvoorspelling heel weinig wind aangeeft gaan we vannacht gelijk door. We varen over een spiegelgladde zee zonder wind en met volle maan. Prachtig ondanks dat we niet kunnen zeilen en wat een verschil met de ruwe zee van de afgelopen dagen. Als de zon opkomt begint het al snel op te warmen en kunnen we uit de zware zeilkleren. De eerste dag dat we ons kunnen warmen aan de zon. Een mooi vogeltje is verdwaald en vindt een rustplaats op de Alcedo. Wij denken dat het een tapuit is, die op doorreis is van Afrika naar Europa. Als een kenner denkt dat het wat anders is horen we dat graag.

Hoera, 20 km voor Crotone komt er een beetje wind, halve wind 2 Bft. De wind wakkert zelfs aan tot 4 Bft en we maken een snelheid van bijna 7 kn. Na een prachtige tocht van 15 uur laten we het anker vallen in een baai ten noorden van Crotone, beschut tegen de voorspelde harde wind uit het zuiden.

We wachten twee nachten tot het weer geschikt is om verder naar het westen te varen. Hoe meer we aan de terugtocht denken, hoe meer we de stal beginnen te ruiken en krijgen steeds meer zin om naar Sint Jansklooster te gaan. We willen nu mijlen maken en hebben langs de weliswaar mooie maar nauwelijks van havens of ankerplekken voorziene zuidkust van Italië de keus tussen stevige tegenwind of windstilte. Inmiddels is het windstil geworden en varen we op de motor over een spiegelgladde zee. We willen nu zo spoedig mogelijk door de Straat van Messina tussen Sicilië en het vasteland. Daarbij moeten we rekening houden met de sterke stroming en de wind. We denken dat morgenavond laat een geschikt moment is. Tijd om de kaarten van de Italiaanse westkust en de Franse kust tevoorschijn te halen. Tot mijn schrik bemerk ik dat we die niet aan boord hebben. In de eerstvolgende haven vragen of we die van iemand die naar het zuidoosten vaart kunnen overnemen.

Op de spiegelgladde zee 35 km verwijderd van de kust worden we over de marifoon opgeroepen door een Nederlands schip. Ze zitten zonder diesel en vragen of we diesel voor ze hebben. We hebben een jerrycan met 20 l aan boord die ze over kunnen nemen. We gaan langszij en ondanks dat de zee voor ons gevoel spiegelglad is zorgt de geringe deining ervoor dat we niet comfortabel langszij liggen. Zij hebben hun loopplank dwars achter het schip gebonden en daar de

buitenboordmotor van 3 pk aan vastgemaakt. Dat schiet niet op met een Bavaria 36 die ook nog eens onder water enorm aangegroeid is. Vanwege de deining gooi ik weer zo snel mogelijk los en na tien minuten bedenk ik dat ik had moeten vragen of ik hun zeekaarten van Italië en Frankrijk had kunnen overnemen. Zij hadden ze niet meer nodig omdat ze naar Griekenland gingen. STOM STOM een gemiste kans. Ook vergaten we in de consternatie foto's te nemen.

Een kunstige brugconstructie op het zuidelijkste punt waar we afbuigen naar de Straat van Messina.

Na een overnachting in de haven van Roccella Ionica vertrekken we op weg naar de Straat van Messina. Volgens mijn berekening moeten we om 18.00 stroom meekrijgen, maar om 19.00 hebben we nog steeds stroom tegen. Ik doe de berekening opnieuw en kom op hetzelfde uit. Toch beginnen we te twijfelen, want met een stroom van 4 kn tegen zal het ons niet lukken door de Straat te komen. We overwegen om terug te gaan naar een haventje en daar dan maar te informeren wanneer het juiste moment is om deze hindernis te nemen. We zetten nog even door en tot onze vreugde krijgen we om 19.30 de stroom mee. 's Ochtends om 06.00 meren we na een tocht van 24 uur doodmoe af aan de brandstofkade van Vibo Valentia. We kunnen om 08.30 pas tanken en slapen twee uurtjes. Afgemeerd

in de jachthaven zouden we het liefst gelijk gaan slapen, maar we hebben een monteur nodig omdat de waterpomp die we in Corfu hebben laten repareren na een maand alweer lekt. Daar kunnen we nooit mee in Nederland komen. Een monteur zal met 10 minuten komen, dus we moeten wakker blijven. De monteur komt pas om 16.00 en verteld dat een nieuwe pomp € 850 kost en dat die besteld moet worden. Een revisieset heeft hij in voorraad en kost € 380. De keus is gauw gemaakt en nu maar hopen dat hij beter werk levert dan zijn collega in Corfu die voor een nepreparatie € 120 vroeg.

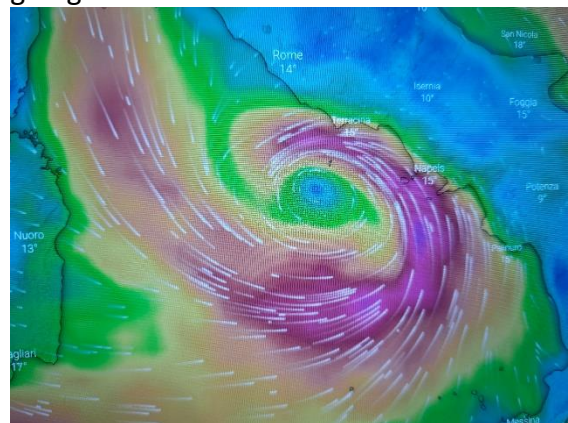

We dachten een vissoep te bestellen en kregen dit voorgeschoteld. Dat was een heerlijke verrassing.

De volgende ochtend wordt de pomp geïnstalleerd en kunnen we om 09.30 vertrekken voor een tocht van 10 uur. Bij gebrek aan wind varen we weer op de motor.

Ondanks dat er geen wind is staat er buiten een enorme deining van 1,5 m. Dat

belooft een zeer onprettige nacht in de volgende haven als die deining doorzet tot in de haven. Ook duikt er een nieuwprobleem op. Het is nu vrijdag en in de nacht van maandag op dinsdag ontwikkelt zich een cycloon die dinsdag over het gebied waar we nu zijn trekt. De voorspelling geeft wind met een kracht van 9 Bft aan. Te zien is ook dat er in het centrum van de cycloon nauwelijks of geen wind staat. Toch zou ik daar niet graag zijn.

Voor die tijd moeten we een haven vinden die voldoende beschutting geeft. Dat is lang niet altijd het geval bij alle havens. Als je pech hebt rolt een enorme deining de haven binnen en lig je te dansen en krijgen de landvasten het enorm te verduren. Met de grote Alcedo lag ik een keer met tien dikke landvasten vast en waren er 's ochtends na een slapeloze nacht vijf van de tien gebroken. We zijn nu op weg naar de haven van Cetraro die op de kaart redelijke beschutting lijkt te geven. Maar de Pilot zegt dat met zuidelijke stormen jachten in de haven vaak schade oplopen. Laat de wind met de storm daar nu net zuidelijk zijn. We gaan de situatie zelf maar eens kritisch bekijken en gaan dan beslissen. We komen om 20.00 aan, hebben het geluk dat er een pizzeria aan de haven is en duiken met een gevulde maag de kooi in. Morgen zien we wel weer verder. Momenteel is het stilte voor de storm.